

صفحات ۳۰-۲۲

مقایسه اضطراب حالتی-رقابتی بازیکنان حرفه‌ای بسکتبال از طریق پرسشنامه SCAT و کورتیزول خون

غلامرضا شریفی^۱، علیرضا بابایی مزرعه نو*^۲، لیلی همتیان دهکردی^۳، محمدابراهیم طالبی^۴

۱. استادیار فیزیولوژی ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان، اصفهان، ایران

۲. دانشجوی دکتری فیزیولوژی ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان، اصفهان، ایران

۳. کارشناسی ارشد تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان، اصفهان، ایران

۴. گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد، یزد، ایران.

چکیده:

رقابت‌های ورزشی تقاضاهای زیادی را در ورزشکاران ایجاد می‌کند و اغلب اوقات نتایج رقابت‌های ورزشی در نتیجه تفاوت در ادراک و مهارت رقابت‌کنندگان مشخص می‌شود. این امر، استرس بالایی را در افراد ایجاد می‌کند که این استرس معمولاً ناشی از اضطراب رقابتی ورزشکاران است، لذا پژوهش حاضر با هدف بررسی مقایسه اضطراب حالتی-رقابتی بازیکنان حرفه‌ای بسکتبال از طریق پرسشنامه SCAT و کورتیزول خون، انجام شد. در این تحقیق توصیفی-مقایسه‌ای که به شکل میدانی صورت گرفت تعداد ۱۰ نفر از بازیکنان حرفه‌ای بسکتبال با سن $21/5 \pm 2/16$ سال که در مسابقات لیگ برتر ۱۴۰۰ شرکت داشتند و از بین مسابقات خانگی دور رفت آنها، دو مسابقه که در یکی بازیکنان برانگیختگی بالا داشتند (۷۰ درصد احتمال باخت می‌دادند) و در دیگری برانگیختگی پایین داشتند (احتمال برد می‌دادند) به صورت تصادفی انتخاب شدند. دو ساعت قبل از اجرای هر دو مسابقه تعیین شده، پرسشنامه اضطراب حالتی رقابتی SCAT در اختیار بازیکنان قرار گرفت و همزمان نمونه‌گیری خون نیز برای تعیین سطح کورتیزول خون از بازیکنان به عمل آمد. نتایج حاصله از طریق آزمون t مستقل و ویلکاکسون با استفاده از ویرایش ۲۱ نرم افزار SPSS مورد تجزیه تحلیل آماری قرار گرفت. نتایج نشان داد که در حالت برانگیختگی بالا با استفاده از هر دو روش پرسشنامه scat و آزمایش کورتیزول خون اضطراب در سطح نسبتاً بالایی بود و در حالت برانگیختگی پایین با استفاده از هر دو روش پرسشنامه SCAT و آزمایش سطح کورتیزول خون اضطراب در سطح پایینی قرار داشت ($p < 0.05$)، همچنین در این پژوهش دو روش اندازه‌گیری اضطراب حالتی رقابتی یعنی پرسشنامه scat و تعیین سطح کورتیزول خون نیز با یکدیگر مقایسه شد و نتایج عدم تفاوت بین این دو را نشان داد ($P \geq 0.05$).

واژگان کلیدی: اضطراب حالتی رقابتی، برانگیختگی، کورتیزول، بازیکنان حرفه‌ای.

* ایمیل نویسنده مسئول: Alireza.babaei.m@gmail.com

مقدمه:

اضطراب عموماً ناشی از تهدید ارزش‌ها بوده و در صورتی که شدت آن کم باشد، خود را به صورت ترسی که باعث سهولت انجام کار می‌گردد، نشان می‌دهد. اما اگر تشدید شود، قابلیت فعالیت را تحت الشعاع خود قرار می‌دهد (شریفاه، ۲۰۱۶). در حین مسابقات بزرگ دو نوع اضطراب مغایر با یکدیگر وجود دارد؛ ترس از شکست و ترس از پیروزی که نباید تصور نمود این امر محدود به مراحل شروع مسابقات ورزشی است (تیم و لیو^۲، ۲۰۰۴).

اضطراب حالتی-رقابتی از عواملی است که آمادگی روانی ورزشکاران را کاهش می‌دهد که ورزشکار قبل از آغاز رقابت به آن دچار شده و تأثیر منفی بر عملکرد ورزشکار می‌گذارد. از آنجا که اضطراب، بخش جدایی‌ناپذیر ورزشکار رقابتی است و ورزشکار و مربی همواره سعی در رسیدن به حالت عاطفی مناسب و نگهداری آن دارند، لذا یافتن علل اضطراب و راهکارهای کنترل آن می‌تواند بسیار مؤثر باشد. اکثر تحقیقات صورت گرفته بر روی اضطراب نشان‌دهنده کاهش اضطراب متعاقب تمرینات بدنی است، ولی در مسابقات ورزشی به ویژه آن دسته از مسابقات که از حساسیت بیشتری برخوردارند، اضطراب رقابتی دامنگیر ورزشکاران است (حسینی^۳ و همکاران، ۲۰۲۲).

بررسی‌های انجام شده اخیر نشان داده‌اند عامل تمرکز در ورزشکاران که ناشی از اضطراب حالتی رقابتی است، نظام حرکات جسمانی ورزشکار را مختل نموده و در نتیجه احتمال وقوع آسیب دیدگی را افزایش می‌دهد (دومینکوس^۴، ۲۰۰۹). همچنین دریافتند که ورزشکاران رشته‌های انفرادی نسبت به ورزشکاران رشته‌های گروهی قبل از رقابت‌های خود اضطراب حالتی بیشتری دارند و همچنین در رشته‌های گروهی بین اعضای گروه میزان اضطراب متفاوت است، به طوری که بازیکنان برتر تیم اضطراب بیشتری را تجربه می‌کنند (اولگا و همکاران^۵، ۲۰۲۰).

اضطراب و برانگیختگی دو عامل مهمی هستند که نقش عمده‌ای در عملکرد ورزشی بازی ایفا می‌کنند، با وجود اهمیت این دو عامل در ورزش متأسفانه شناخت ورزشکاران و مربیان از آنها بسیار اندک است (بابایی مزرعه نو^۶ و همکاران، ۲۰۱۳). شاید به همین علت است که مربیان ورزشی در تلاش‌های خود روش‌های پراکنده‌ای را به کار می‌گیرند تا بدین وسیله به ورزشکاران خود روحیه بدهند (شهاب^۷ و همکاران، ۲۰۲۲). از این رو اگر مربی و ورزشکار از میزان اضطراب حالتی رقابتی و سطح برانگیختگی موجود قبل از مسابقه آگاهی داشته باشند و بدانند که این مسئله به طور جدی می‌تواند عملکرد و کارایی آنان را تحت تأثیر قرار دهد، منطقی به نظر می‌رسد که برای پیشگیری از وجود اضطراب و کنترل آن در مسابقات ورزشی به فکر راه‌حل‌های اصولی و مناسب باشند (شریفی و بابایی^۸، ۲۰۱۴).

¹ Sharifah
² Tim and Lew.
³ Hosseiny
⁴ Dominikus
⁵ Olga
⁶ Babai Mazreno
⁷ Shehub
⁸ Sharifi; Babai

تحقیقات متعددی در این زمینه انجام شده که می توان تحقیقات هاسمن^۱ و همکارانش (۲۰۰۴)، را نام برد اما ادبیات تحقیق در این مورد کم می باشد به همین منظور در این تحقیق سعی شده که اثر اضطراب حالتی رقابتی در شرایطی متفاوت مورد بررسی قرار گیرد، از این رو سوال تحقیق حاضر این بود که آیا اضطراب حالتی رقابتی در دو وضعیت برانگیختگی بالا و پایین، روی بازیکنان حرفه ای بسکتبال تفاوت دارد یا خیر؟

روش شناسی تحقیق:

در این تحقیق توصیفی-مقایسه ای ۱۰ نفر از بازیکنان مرد بزرگسال تیم بسکتبال با سن $21/5 \pm 2/16$ سال که در مسابقات سال ۱۴۰۰ شرکت داشتند، به صورت تصادفی انتخاب شدند. آزمودنی های انتخاب شده سابقه بیماری های قلبی یا بیماری های خاص نداشتند و پس از پر کردن فرم رضایت نامه شرکت در این پژوهش شرکت داده شدند. ابزار تحقیق شامل پرسشنامه SCAT و کیت مخصوص اندازه گیری کورتیزول بود.

پرسشنامه SCAT: این پرسشنامه مخصوص اضطراب حالتی رقابتی بوده و شامل ۱۵ سوال است، که توسط رنیر و مارتنز طراحی شده است. پاسخ سوال ها به صورت یک مقیاس ۳ درجه ای (به ندرت (۱)، بعضی اوقات (۲)، اغلب (۳)) است. کورتیزول سرم: اندازه گیری آزمایشگاهی هورمون کورتیزول با روش الایزر^۲ و با استفاده از کیت کورتیزول IBL ساخت کشور آلمان صورت گرفت.

۲ ساعت قبل از برگزاری مسابقه با برانگیختگی پایین (یعنی بازیکنان ۷۰ درصد احتمال برد در آن بازی را می دادند) و یک مسابقه با برانگیختگی بالای بازیکنان (یعنی بازیکنان ۷۰ درصد احتمال باخت در آن بازی را می دادند) بازیکنان در دو وضعیت برانگیختگی بالا و پایین به سوالات پاسخ دادند و همزمان از همه بازیکنان ۲ سی سی خون از ورید بازویی توسط متصدی آزمایشگاه گرفته شد و پس از انعقاد، بلافاصله به آزمایشگاه انتقال داده شد.

عوامل محدود کننده تحقیق عبارت بودند از: ۱- زمان خون گیری از آزمودنی ها، با توجه به این که بهترین زمان برای گرفتن کورتیزول خون ساعت ۸ صبح می باشد و زمان اجرای مسابقات مذکور ساعت ۲۰ بود و محقق می بایست ۲ ساعت قبل از اجرای هر مسابقه خون می گرفت یعنی ساعت ۱۸ لذا ممکن است این نمونه گیری از دقت لازم برخوردار نبوده باشد. ۲- عدم کنترل وضعیت روحی روانی بازیکنان در زمان های قبل از مسابقه و در شرایط خارج از محیط مسابقه.

به منظور استخراج نتایج، از دو شیوه ی آمار توصیفی به منظور توصیف ویژگی های جمعیت شناختی تحقیق و آمار استنباطی نظیر آزمون t مستقل و آزمون ناپارامتریک ویلکاکسون با استفاده از ویرایش ۲۱ نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و در ضمن سطح معناداری ۵ درصد در نظر گرفته شد.

¹ Hassmen

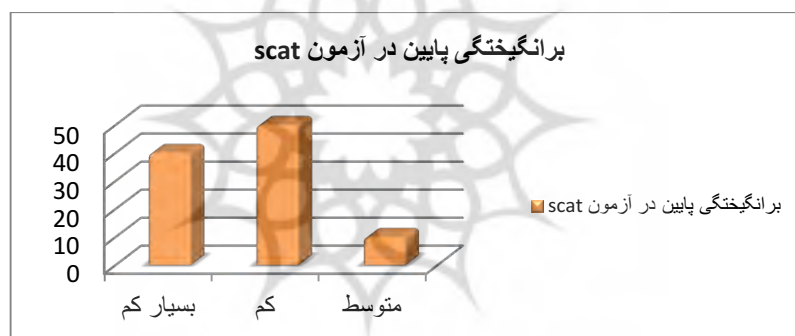
² Elisa

یافته ها:

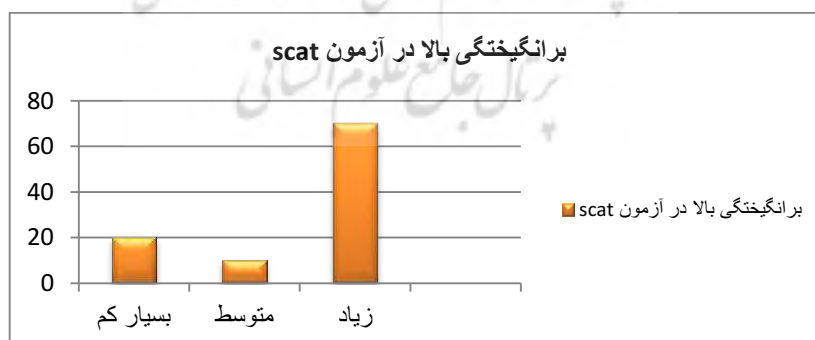
همان گونه که نتایج نشان می دهد، میانگین و انحراف معیار آزمون اسکات در گروه با برانگیختگی پایین $15/70 \pm 2/584$ و در برانگیختگی بالا $21/60 \pm 4/719$ بود و میانگین و انحراف معیار کورتیزول در گروه با برانگیختگی پایین $181/244 \pm 33/37518$ بود لذا بین نمره اضطراب حالتی رقابتی و سطح کورتیزول سرم در مسابقه با انگیزتگی بالا با انگیزتگی پایین اختلاف معناداری وجود داشت ($P \leq 0/05$).

جدول ۱: نتایج پرسشنامه SCAT و آزمون کورتیزول در برانگیختگی بالا و پایین.

متغیر	میانگین \pm انحراف معیار
آزمون SCAT	برانگیختگی پایین برانگیختگی بالا
	$15/70 \pm 2/584$ $21/60 \pm 4/719$
آزمون کورتیزول	$181/244 \pm 33/37518$ $124/711 \pm 11/17428$

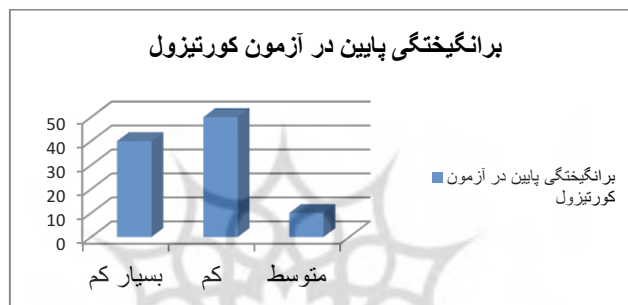
نمودار ۱: برانگیختگی پایین در آزمون SCAT

نمودار ۲: برانگیختگی بالا در آزمون SCAT

با توجه به نمودار ۱ مشاهده می شود زمانی که برانگیختگی بالا است، اضطراب بالا رفته و در حالتی که برانگیختگی در سطح پایین باشد، اضطراب پایین تر است و با توجه به نمودار ۲ مشاهده می شود که متوسط اضطراب از ۱۰ درصد برخوردار است، در حالی که در نمودار ۱ که برانگیختگی بالا را در سه شکل زیاد، متوسط و بسیار کم طبقه بندی کرده است حداکثر اضطراب

۷۰ درصد می باشد، که این نشان دهنده بالا بودن اضطراب در برانگیختگی بالا و پایین بودن آن در برانگیختگی پایین است. و همان گونه که در جدول ۲ مشاهده می شود، در حالت برانگیختگی بالا با توجه به میانگین داده ها (مقدار ۱۸۱/۲۴) سطح اضطراب با استفاده از آزمایش کورتیزول خون بالا می باشد و در حالت برانگیختگی پایین با توجه به میانگین داده ها (مقدار ۱۲۴/۷۱) مشاهده می شود که سطح اضطراب با استفاده از آزمایش کورتیزول خون پایین می باشد. با توجه به نمودار ۳ مشاهده می شود که در حالت برانگیختگی بالا متوسط اضطراب ۲۰ درصد بوده و با توجه به نمودار ۴ در حالت برانگیختگی پایین متوسط اضطراب ۱۰ درصد است، که این مطلب بیانگر اضطراب بالا در برانگیختگی بالا و اضطراب پایین در برانگیختگی پایین است.

نمودار ۳: برانگیختگی پایین در آزمون کورتیزول

نمودار ۴: برانگیختگی بالا در آزمون کورتیزول

جدول ۲: آزمون ویلکاکسون مقایسه دو روش پرسشنامه SCAT و آزمایش کورتیزول خون در وضعیت برانگیختگی بالا و پایین.

	برانگیختگی پایین.	برانگیختگی بالا.
آماره آزمون Z	۰/۰۰۰	-۱/۸۰۷
سطح معنی داری.	۱/۰۰۰	۰/۰۹۱

همانطور که نتایج جدول فوق نشان می دهد بین نمره اضطراب در هر دو روش یعنی پرسشنامه SCAT و کورتیزول خون اختلاف معناداری وجود نداشت ($P \geq 0/05$).

بحث و نتیجه گیری:

نتایج این تحقیق نشان داد که در برانگیختگی بالا با استفاده از هر دو روش پرسشنامه SCAT و آزمایش سطح کورتیزول خون، اضطراب در سطح بالا و در مسابقه با انگیزتگی پایین سطح اضطراب حالتی رقابتی و میزان کورتیزول در سطح پایین قرار داشت ($p \leq 0/05$) ولی بین هر دو روش هیچگونه اختلاف معناداری وجود نداشت ($P \geq 0/05$).

نتایج تحقیق اخیر با تحقیقات زیر همخوانی داشت:

سرجیو و همکاران^۱ (۲۰۲۲) در تحقیقی با عنوان تأثیر رقابت بر اضطراب و تغییرپذیری ضربان قلب در تنیس بازان جوان به این نتایج دست یافتند که اضطراب جسمانی و اضطراب حالتی به طور معنی داری زمان قبل از مسابقه در مقایسه با زمان قبل از تمرین بالاتر بود. تراویس و لوی^۲ (۲۰۱۷) در تحقیقی با عنوان تأثیر ورزش بر ترشح کورتیزول به این نتایج دست یافتند ترشح کورتیزول بلافاصله بعد از تمرین شروع به افزایش می کند. نصرتی و تکلوی، (۱۴۰۰) در تحقیقی به مقایسه ذهن آگاهی و اضطراب رقابتی در دانش آموزان ورزشکار تیزهوش و عادی شهر اردبیل پرداخت، نتایج نشان داد متغیر ذهن آگاهی و اضطراب رقابتی در دانش آموزان ورزشکار تیزهوش بیشتر از دانش آموزان ورزشکار عادی می باشد. اصفهانی و قزل سفلو (۱۳۹۰) در تحقیقی به بررسی رابطه اعتماد به نفس و عملکرد بر اضطراب رقابتی زنان فوتبالیست آماتور و حرفه‌ای پرداختند و نتایج تحقیق نشان داد که بین اضطراب رقابتی (علائم بدنی، ذهنی و اعتماد به نفس) فوتبالیست‌های دانشگاهی و باشگاهی تفاوت معناداری وجود دارد، همچنین رابطه مستقیمی بین اضطراب رقابتی و عملکرد در فوتبالیست‌های زن مشاهده شد. پسند زینلی (۱۳۹۵)، در تحقیقی به مقایسه اضطراب رقابتی- حالتی بین رشته های تیمی و انفرادی پرداختند، یافته های این پژوهش نشان داد که ورزشکاران رشته های انفرادی از اضطراب شناختی و جسمانی بیشتری نسبت به ورزشکاران رشته های تیمی برخوردارند، همچنین اعتماد به نفس آنها نسبت به ورزشکاران رشته های تیمی کمتر بود. مارش و همکارانش (۲۰۰۶) در تحقیقی بر روی اضطراب و سطح کورتیزول خون ورزشکاران دهنده انجام دادند و به این نتایج رسیدند که با افزایش شدت تمرین سطح کورتیزول بالا رفته و متعاقب آن اضطراب هم افزایش می یابد، که این نتیجه در تحقیق حاضر نیز به دست آمد که در برانگیختگی بالا ورزشکار اضطراب بالایی دارد و سطح کورتیزول خونش نیز بالاتر از سطح نرمال است (مارش^۳، ۲۰۰۶). سطح توقع ورزشکار و هدفهایی که مورد توجه او می باشد و تصور ورزشکار از این که مربی و هم تیمی هایش در مورد وی دارند، از جمله عوامل تأثیرگذار در ایجاد اضطراب هستند. مثلاً در یک ورزشکار جوان، فشار مداوم ناشی از توقع مربی در جهت ظهور موفق او می تواند سطح بالایی از اضطراب ایجاد نماید و متقابلاً حمایت مطلوب مربی

¹ Sergio

² Travis & Laurie

³ Marsh

طوری که به ورزشکار فرصت شناخت قابل قبول شکست‌ها داده شود، می‌تواند باعث کاهش اضطراب شده و سبب بهبود عملکرد ورزشکار شود. اگر چنانچه برای مربی یا بازیکنان وی مسابقه خیلی مهم باشد و افراد هم بین توانایی‌های خود و حریف اختلاف منفی احساس کنند، ممکن است مربی یا بازیکنان ترس غیر واقعی از رویارویی با حریف پیدا کنند که این ترس یا فشار روانی ناشی از آن، موجب افزایش سطح اضطراب بازیکنان شده و روی حافظه‌ی کاری تأثیر منفی می‌گذارد و نهایتاً عملکرد را کاهش می‌دهد. به تعبیری دیگر ترس از شکست، احساس بی‌لیاقتی، ترس در مورد از دست دادن کنترل بازی و فشار روانی ناشی از آن، موجب افزایش سطح اضطراب بازیکنان می‌شود.

هیجان مسابقه در صورتی که با ترس از سروصدای مربی مضطرب و عیب‌جویی از عملکرد بازیکنان همراه باشد، به تناسب اهمیتی که مسابقه دارد، اضطراب را در بازیکنان تیم افزایش می‌دهد. می‌توان گفت که احتمالاً رابطه‌ی صمیمانه و اصولی مربی با ورزشکاران می‌تواند با ایجاد محیطی صمیمی و امن برای ورزشکاران، ذهن آن‌ها را از دغدغه و ناراحتی روانی که ممکن است از جانب مربی ایجاد گردد دور کند و به فعالیت ورزشی متمرکز نماید. در صورتی که برخورد مضطربانه، بازخوردهای بی‌مورد و بیش از حد مربی می‌تواند موجب برهم خوردن تعادل روانی یا تمرکز ورزشکاران تحت نظر وی گشته که این نیز ممکن است منجر به عملکرد ضعیف فرد و تیم شود (نصرتی و تکلوی، ۱۴۰۰).

از بررسی نتایج تحقیق حاضر می‌توان چنین نتیجه گرفت که اکثر بازیکنان، اضطراب حالتی رقابتی را تجربه می‌کنند. لذا شناخت هر چه بیشتر این اضطراب و عوامل مؤثر بر آن و راه‌های کنترل آن می‌تواند گام مؤثری در جهت کاهش مشکلات ناشی از این پدیده باشد. امید است که این نوع تحقیقات از یک سو باعث رشد و شکوفایی علم و دانش به ویژه روانشناسی ورزش در این زمینه شود و از سوی دیگر در بحث کاربردی نیز با تحقیق و بررسی روابط بین سطوح مختلف برانگیختگی و ارزیابی نتایج حاصله؛ بتوان از این عوامل به عنوان پیش‌بینی‌کننده‌های مهم نتایج اجرا استفاده نمود.

منابع:

- نصرتی الهام، تکلوی سمیه، (۱۴۰۰)، مقایسه ذهن آگاهی و اضطراب رقابتی در دانش آموزان ورزشکار تیزهوش و عادی شهر اردبیل، کنفرانس بین المللی ورزشی اردبیل
- اصفهانى نوشین، قزل سفلو حمید (۱۳۹۰)، بررسی رابطه اعتماد به نفس و عملکرد بر اضطراب رقابتی زنان فوتبالیست آماتور و حرفه‌ای، زن در توسعه و سیاست ۹(۴): ۱۳۵-۱۹۴.
- پسند فاطمه، زینلی زینب (۱۳۹۵)، مقایسه اضطراب رقابتی- حالتی بین رشته های تیمی و انفرادی، همایش ملی تحولات علوم ورزشی در حوزه، سلامت، پیشگیری و قهرمانی، دوره برگزاری ۱ ص ۱-۸.
- Babai Mazreno Alireza, Salmani Nodoushan Ibrahim and Hajian najme (2013), Comparison of the effects of active and passive recovery after incremental exercise to exhaustion on serum testosterone and progesterone levels of athletes. *sport science* 6 (1): 28- 32.
- Dominikus Filino, Soffian Omar Fauzee Mohd, M. Abdullah, Charoon Meesin, et al. (2009), Relationship between mental skill and anxiety interpretation in secondary school hockey athletes. *Eur J Soc Sci* 9(4): 651-657.
- Hosseiny Sayyed Hossein, Vaez Mousav Mohammad (2022), The Role of Practice in Arousal Regulation: Improving the Performance of Skilled Shooters. *Journal of Advanced Sport Technology* 6(1): 123-135.
- Mareah C M, Whittlesey M J, Armstrong L E, et al. (2006), Effect of hydration state on testosterone and cortisol responses to training-intensity exercise in collegiate runners. *Pub MED* 27 (10): 765-70.
- Olga Alexandrovna Shavandina, Ekaterina Yuryevna Kovalenko, Nina Ivanovna Pratsiuk (2020), The improvement of athletes' competitiveness assessment as an element of sports legal regulation in the Russian Federation, *Journal Of Human Sport & Exercise* 3(15):856-868.
- Sergio García-González, Daniel López-Plaza, and Oriol Abellán-Aynés (2022), Influence of Competition on Anxiety and Heart Rate Variability in Young Tennis Players, *Health Care* 10(2237):1-9.
- Sharifah Maimunah, M.P.S., Hashim, H.A (2016), Differential effects of 7 and 16 groups of muscle relaxation training following repeated submaximal intensity exercise in young football players. *Percept Mot Skills. Feb* 122(1):227-37.
- Sharifi Gholamreza; Babai Mazreno Alireza; Mirjalili Marjan; Ehrampoush Mohammad Hassan (2014), The Effects of Daily Rhythms on Sports Functions and Physiological Variables of Immune Elite Swimmers, *journal of pediatrics* 2(4): 79-85.
- Shehub Bin Hasan, Alok Kumar and Richard Taffler (2021), Anxiety, Excitement, and Asset Prices. University of Miami Business School Research Paper No. 3902654 72 Pages.
- Tim Woodman, Lew Hardy (2004). The relative impact of cognitive anxiety and self confidence upon sport performance: a meta-analysis. *J Sports Sci* 21(6):443-57.
- Travis Anderson & Laurie Wideman (2017), Exercise and the Cortisol Awakening Response: A Systematic Review. *Sports Medicine* 3(37):2-15.

Comparison of Competitive Status of Professional Basketball Players Through SCAT Questionnaire and Blood Cortisol

Gholamreza Sharifi¹, Alireza Babaei Mazreno^{*2}, Leyla Hematian Dehkordi³, Mohammad Ebrahim Talebi⁴

1. Assistant Professor of Sports Physiology, Islamic Azad University, Khorasgan Branch, Isfahan, Iran.
2. PhD in Sports Physiology, Islamic Azad University, Khorasgan Branch, Isfahan, Iran.
3. Msc in Sports science, Islamic Azad University, Khorasgan Branch, Isfahan, Iran.
4. Faculty of Psychology, Yazd Islamic Azad University, Yazd, Iran.

Abstract:

Sports competitions create a lot in athletes and sometimes the results of sports competitions are determined as a result of differences in competitions and skills. This creates stress in the agents, which is the stress caused by the athletes. The purpose this study was comparisons between competitive state anxiety in low and high arousal in elite basketball players. The subjects of this study were basketball players who participated in basketball competition that disposed on 90-91. Tow of competitions choice T won the competition that the players had high arousal (the players 70% did not guess to win that competition) and the other one with low arousal (the players 70% did not guess to win that competition). 2 hours before each competition begin the subjects completed the SCAT questionnaire and their blood bleeder too. The results of this study shown that the competitive state anxiety in high arousal was high and in low arousal was low, in tow ways SCAT and cortisol tests ($p < 0/05$) and with a comparison between SCAT and cortisol tests, the results shown that there were not any significant differences between SCAT and cortisol tests.

Keywords: *Competitive State Anxiety, Arousal, Cortisol, Elite Player.*

* Correspondence: Alireza.Babaei.M@gmail.Com